

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 48. Patriarchæ Hierosolymitani Epistolæ contra Fridericum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

data de muniendæ urbis ratione de-
 diffet. Illo biduo, quo Hierosolymæ
 fuit, triumphantis more, datis variis E-
 pistolis, Gratias Deo agi iussit, pro sorte
 tam prospera profectio*n*i suæ concessa.
 In iis tumido verborum ornatu exitum
 fortunatum prædicat, cum Christianis
 viam ad sanctam civitatem iterum ape-
 ruisset. Duæ nobis ex his literis super-
 sunt, altera ad Gregorium Papam, quæ
 sermonibus vagis absolvitur, altera ad
 Henricum Regem Angliæ, quæ rerum
 seriem clarius explicat. Estque conje-
 cturæ locus, Imperatorem similes Epi-
 stolas pluribus aliis Principibus scri-
 pisse.

Sæcul. XIII.
 A. C. 1229.
 ap. Rain.
 n. 22. ap.
 Math. Par.

§. XLVIII.

*Patriarchæ Hierosolymitani Epistolæ
 contra Fridericum.*

At Patriarcha Hierosolymitanus de ea-
 dem causa stilo longe diverso duas
 dedit Epistolas, alteram ad Papam, alte-
 ram ad omnes Fideles directam. In E-
 pistola ad Papam exaggerat damnum om-
 ne, quod Christiani, ex quo Impera-
 tor advenerat, passi erant, & cuncta e-
 jus gesta in pejorem partem trahit.
 Crimini ei ducit, quod a Soldano dono
 accepisset mulieres, quæ Cæsare mensæ
 data

F f 2 accum-

Sæcul. XIII. accumbente cantabant, saltabantque:
A. C. 1229. quasi vero Religionem prodidisset, mo-
 res Saracenorum imitando. Conque-
 ritur, quod agitatum de pace negotium
 arcanum, & omnibus impenetrabile es-
 se voluisset, contempto Episcoporum, &
 Principum consilio. Tum exprobrat
 ei discessum intempestivum, rebus ci-
 vitatis Hierosolymæ, præcipue de ordi-
 ne & modo eam propugnaculis munien-
 di, necdum compositis. Hujus Epistolæ
 Patriarcha Fœderis Capita, ex Arabico
 in linguam Francorum versa, quæ paulo
 ante retuli, addidit, subjectis ad singu-
 la adnotationibus, ut errores ostende-
 ret. Earum summa hæc est.

Carpit & damnat Patriarcha, quod,
 dum Soldanus Hierosolymam reddit,
 in illo primo Capite de Imperatore solo
 sermo sit, nulla mentione de jure Ec-
 clesiæ, & Peregrinorum facta. Quod
 Soldano potestas non fuerit tradendi
 urbem Hierosolymam, læso jure Solda-
 ni Damasci, ejus nepote, qui eam pos-
 sidebat, & nec in fœdus juravit, nec
 permoveri potuit, ut id ratum haberet.
 Quod abusus esset intolerabilis, Infide-
 libus tradere Dei Templum, antea Ec-
 clesiam Patriarchalem, ita, ut Christia-
 nis ne quidem ambitum intrare liceat,
 nisi idem de hoc loco cum Saracenis
 sen-

sentiant, dum contra Saracenis Bethle-^{Sæcul. XIII.}
 hemum profanare, nullo hominum di- A.C. 1229.
 scrimine præscripto, conceditur. *Præ-*
terea, ait, cum omnes vici, civitati ad-
iacentes, remaneant in potestate Infide-
lium, & ipsi longe majore numero, quam
ad sepulchrum Christiani, ad Templum
Domini venturi sint, quo pacto Chri-
stiani per annos decem Dominium ur-
bis sibi vindicabunt, sine rixis, & vi-
ta periculo? Imperator se se obstrin-
git, quod nec suis, nec aliorum armis,
per has Inducias Saracenos laceffere ve-
lit. Quis hoc juramentum cum illo
juramento conciliet, quo se Ecclesiæ ob-
ligavit, se toto biennio in Terra san-
cta mille viris Equestribus stipendia, &
quinquaginta trirremium classi alimenta
suppeditaturum, quod votum, editum
& non impletum, eum excommunican-
di causa fuit? Promissum, Principibus
Antiochiæ, Tripolis, aliarumque ur-
bium contra Saracenos militantibus, o-
pem non ferendi, res est inter Chri-
stianos nova, & inaudita; nam in hanc
usque diem, quoties in Regno Hieroso-
lymitano induciæ servabantur, ceteri
Christiani nihilominus urbes illas con-
tra aggressores tuebantur. Hæc sunt,
quæ Patriarcha contra transactionem
Imperatoris objecit.

Sæcul. XIII.

A.C. 1229.

In exordio Epistolæ, ad omnes Fideles datæ, vituperat ignaviam Imperatoris, qui toto profectiois suæ tempore rem pessime gessisset, ingenti Belli sacri detrimento, ac Religionis contemptu. *Venit, inquit, ab Ecclesia excommunicatus, vix quadraginta viris Equestribus stipatus, & sine pecunia, sperans, detractis Syriæ spoliis egestatis suæ remedium se inventurum.* Tum, postquam transactionem cum Soldano, & ingressum ejus in urbem Hierosolymam retulit, subjungit. *Dominica quarta Quadragesimæ Acriam rediit, cumque propinquum esset maris trajicendi tempus, ac Peregrini omnes, postquam S. Sepulchrum invisissent, ad reditum necessaria comparassent, quia nullæ nobis erant cum Soldano Damasci induciæ, & deserta a militibus erat Regio, copias detinere, ex Eleemosynis, a Philippo Rege Franciæ fundatis, alendas, statueramus. Quo comperto, Imperator, missos ad nos Nuncios significare jussit; admodum mirari se, quod id consilii arripuissemus, cum ipse cum Soldano Ægypti inducias, & fœdera pepigisset. Respondimus; forsan Damasci Soldanum, nullo fœdere impeditum, nobis, invito etiam Soldano Ægypti, arma illaturum. Sed rursus Imperator;*
sine

Fridericus in
Palæstina.

Sæcul. XIII.
A.C. 1229.

sine suo consensu, cum ipse Rex Hierosolymæ esset, nemini licere, armatos, datis stipendiis, in Regno suo alere, eisque imperare. Tum Præsulibus, viris Religiosis, & omnibus Peregrinis, tunc Acrisæ degentibus, extra urbem convocatis, orationem exorsus, contra nos amare conquestus est, adjectis calumniis. Mox ad Magistrum Templi conversus, fortis viri famæ detrabere conatus est, errata sua in alios rejicere cupiens. Tandem omnibus viris Equestribus exteris prohibuit, ne post illam diem elapsam in Palæstina persisterent, præcepitque Thomæ Comiti, quem Vicarium suum constituebat, ut pœna acerba corporis in eum, quem primo omnium in illa Regione deprehendisset, animadverteret, ceteris exemplo futurum.

Itaque, bujus Principis nequitia satis explorata, congregatis Episcopis, & Peregrinis, anathemate percussimus omnes illos, qui Imperatorem, Ecclesiam, Templarios, aliosve Viros Religiosos, vel Peregrinos persequentem, consilio, vel opera adjuvarent. Unde Imperator, multo magis accensus, omnes portus & aditus custodiri jussit, annonam ad nos deferri vetuit, vias omnes balistaris

Sæcul. XIII.
A.C. 1229

Et satellitibus obsedit, qui Templarios, & Peregrinos insectarentur. In Dominica Palmarum quosdam Fratres Prædicatores, & Minores, qui ad oppida, ut ipsis præscriptum erat, Verbum Dei prædicaturi, exiverant, a militibus suis capi iussit, qui de Cathedris suis abstractos, terræ afflictos, ac per civitatis plateas raptatos, fustibus, pœna furibus debita, contuderunt. Exinde intelligens, se vi manifesta nihil agere, nobis pacis conditiones obtulit, quas cum non servaret, urbem Interdicto Ecclesiastico subjecimus. Tunc vero ex his terris celeriter se proripere statuit, & quasi res Palæstinæ in perpetuum perditas vellet, arma, quæ jam diu Acriviæ ad defendendam Regionem custodiebantur, navibus suis inferri curavit, quin & magnam eorum partem Soldano Ægypti, amico suo in paucis caro, transmisit. Tandem, navigio clam conscenso, in Festo SS. Jacobi & Philippi, die prima Maji, vale nemini dicto, vela fecit.

§. XLIX.

Friderici Reditus.

Sanut. p. 213
an. 1229.
p. 302.

Verumenimvero Fridericum Imperatorem urgebat nuncium, jam hyeme præ-